

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΑ

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀγαποῦσάς μας ἀποστελλομένη συντροφιά και μὴ συνοδοιπόρη ὑπὸ δικαιοῦρας, κρισεως ἐπὶ λαμβάνεται ἐπ' ἄρην.

Παθὼν Ἰωάννου, Πάριος.— Ἡ μετάφρασίς σας ὄχι καλῆ. Τί σας ἐπίστανε ὁ ξένος ποιητής; Ἐξαίρετα προηγουμένα μὴπως; Τὸ διηγημά σας ἀντιθέτως ἀοισιόγημα! Κλασσικὸν σὲ εἶδος του. Θὰ γράζον καρδιές μόνος τὸ ἀπαράσπον. Τὰ ἔχει ὅλα. Ρομάντζα, λιομορφῶς, παρακικιόγημα, μιστήριον, βάρδος, ὄρος καὶ πλάτος! Νάτο:

Στὸ μνημὸς τοῦ Ἑρατοῦ

«...Στὸ βάθος τοῦ δρόμου ποῦ ληρονοῦσε ἐπιπροσθεν ἀπὸ τὸ νεροταφεῖον ἐφάνη μιά νέα μαυροφροσμένη, ἐπεπατοῦσε συγὰ συγὰ καὶ καὶ με στυπὸ τὸ κεφάλι. Ἐρατοῦσε εἰς τὸ δεξιὴ χερὶ της ἓνα μαυραμένο τριαντάφυλλο καὶ ζωποὺ ζωποὺ τὸ ἐμύριζε τὸ ἔφερεν στὰ χορσάλευμα γέλιη της καὶ τὸ φυλοῦσε ψηθίζον ἀχ! ἐμαραθῆκε ὅπως ὁ δορητής του, τέλος ἐφθασε στὸ νεροταφεῖον εἰσήλθε μέσα τρέμουσα ἐπροχώρησε ἐνὸς τὰ δάξτρα τῆς ἔτρεπον ἐκ τῶν οφθαλμῶν, ἔφρασε εἰς τὴν δεξιὰ μεριά τοῦ νεροταφεῖου κοντὰ στήν μάδρα ποῦ ἦτο ἓνα μνημὸ ἀνθοστόλοιστον καὶ ἔλεγε κανεῖς πὸς μόλης τὸν ἔνταρῖσσαν, τὸ ἐπλησίασε καὶ ἔπρεσε ἐπάνω σπασσθῆς εἰς λυγμούς. Σὲ ὄλιγον ἐσυνώθη τρέμων ἐφύλησε τὴν οἰκόνα ἐνός νέου περιποῦ εἰκόση ἐτῶν ποῦ ἦτο περιπληγμένη με ἄνηθ, καὶ ἔθεσε τὸ μαυραμένο τριαντάφυλλο ἐπανω αὐτῆς λέγων «Γιόργη μου ὅσον καιρὸ ἔξης ἔξη καὶ τὸ τριαντάφυλλο τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀγάτης μας, τώρα ἐπέθανε σὺ ἐμαραθῆ καὶ αὐτὸ ὅπως μαρῶνομαι καὶ ἐγὼ, ἐφύλησε καὶ δευτερον φορὰ τὴν φωτογραφία, ἄναψε ἓνα κερι ποῦ ἔφερε μαζί της καὶ ἐσυνώθη με δάξτρα στους οφθαλμούς καὶ με ἄργο καὶ ὄλο πόνο βῆμα ἔφρευγε, ἐφθασε ἐπροσθεν στήν Ἐκκλησίαν τοῦ Νεροταφεῖου καὶ ἐσοσιασθῆ χαιμὸ κατὰ γιῆς ψηθίζων Ἐρωγῆ μου μαζί σου ἔσοχομαι!...»

ΠΑΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΕΛΟΣ

Θ. Κ. Γιουβουρκόπουλον, Ν. Ὑόρκη. Σὰς ἐγχαριστοῖσμε θεομῶς γὰ τὰ καλά, εἰρηγικά καὶ ἐθνοισιῶν λόγια, ποῦ μὰς γράφετε γὰ τὸ «Μπουκέτο». Καὶ ἄλλοι «Ἑλληγες» τῆς Ἀμερικῆς μὰς γράφανε με τὴν ἴδια ἀγάτη γὰ τὸ περιοδικὸ μας, τὸ ὅποιο ἔχει γίνε μοιδικὸς τους σὶντροφοφῶ σὴ μακρονη ζημητιά... Κάθε τεύχος τοῦ «Μπουκέτου» εἶναι γὰ μὰς —μὰς ἔγραφε πὸς τινος κἀποῖς μεταστάσις ἀπ' τὸν Ἀγ. Φωγῆγισκο—καὶ ἓνα κομματὶ Ἑλλάδος!...»

Τὸ ποίημα τοῦ κ. Θ. Γιαννακοῦλη τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὅλα περνοῦν», εἶναι ἀρετικὰ καλὸ καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ:

Βαρὺ ποῖνε ἡ ζωή, στὰ χέ-
[ρα της
Σκλάβια ἡ ψυχὴ τῶμορφου
[μορφου
Γύρω, τριγύρω μου, καὶ ἐντός
[μου
Στὴ γῆ, στὸν οὐρανὸ, στη
[θάλασσα
Καμπάνες πένθιμα σημά-
[νον,
Κ' ὅλα περνοῦν καὶ ὅλα πε-
[θαίνουν.
Κιτριναῖμένα τὰ ἡλιολού-
[λουδα
Γέροντες καὶ σῆπονται στη
[γλάστρα,
Δίπλα στὸ παραθύρι λάμ-
[πουν τῆστρο,
Μάτια θαμὰ καὶ μάτια
[δολόφωτα
Κλαῖνε καὶ κλειοῦν καὶ ἀγά-
[λια σβαίνου
Κ' ὅλα περνοῦν καὶ ὅλα πε-
[θαίνουν.
Στοιμιλῆματα καὶ μουρμου-
[ρίσματα

Σὰν δέηση προσκυνητῶν ποῦ πάνε
Στὸ ναὸ στυφτοὶ καὶ προσκυνῶνε
Γιὰ ὅ,τι ζῆ καὶ σβῶνει κάτου ἀπ' τ' ἄστρα,
Καμπάνες πένθιμα σημαίνουν,
Κ' ὅλα περνοῦν καὶ ὅλα πεθαίνουν.

Π. Χατζ... Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχῆ. Ἰδοὺ μοιχοὶ στίχοι

Τὰ χορῆσιμα στὸ χορῆδὸ μου
ζῶνον' ὅλα γὰ τὸ γυῖο μου
Πρόδρο σὺν ἔχ' πατέρα
δὲν κωττοῦν καὶ παρατέρα... κτλ. κτλ.

Ἦν εἶναι δηλαδὴ ποῖσος αὐτῆ. Ποτέριε μας... Σ. Α. Α. Σὰς ἐγχαριστοῖσμε γὰ ὅσα καλά μὰς γράφετε. Τὸ τετράστιγὸ σας ὄμοιος ὄχι καλὸ. Καρῶσιτε ποῖσων. Ἐταῖ θὰ βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ τοσποῖο αὐτὸ:

Ὁ ἀνάμνησις σκληρὰ
Μὴ με τυραννῆς πετὰ
Φύγε, γυρῶν μαζοῦνὰ
Σὲ ἔρημα βουνά!...

Καίτοι:

Γ. Γουλιανόφωρ. Ἀμαροῦον. Ζηταῖε πάρα πολλὰ. Περῶσι, ἂν θέλετε, ἀπὸ τὸ γραφεῖο 7-10 μ.μ.— Πλ. Μαυρ. (Τελειοφ, Φιλολογία) Ἐνταῖθα. Μὰς γράφετε:

«Μπουκέτο» μου,

«Εἰς τοὺς πενιχοῦς μου στίχοις, τοὺς μετ' ἀγανακτῆσως ἀσυνγρατῆτου καὶ ἀσθημιοισῆς χοροῖστας τὸν κῶδωνα τοῦ κινδύνου διὰ τὴν ἑπ' ἐνίον ποταπῶν ἐξάμβλων τῆς παρῆνου ἡμῶν γλώσσης, τῆς καλλιπεσῆτάτης καθαρῶσους, ἔλλῆξο ὅτι θὰ παρεῖσθε τὴν θάλπωρῆν μῆς γονίας τὸν ἀγκαλιῶν σου, μολονότι καὶ εἰς αὐτῶν τὰ ζάτιχοινα καὶ οἰκτορὰ σκευσορῆματα παρεῖσθε, ὡσπερ εἶ, καὶ Σὺ, ἄρωγον τὴν χεῖρα.»

Πρὸς σωτήριον λοιπὸν τῆς καθαρῶσους ἡ... *κατασφουόσους*, ὅπως τῆς ἀποκαλεῖ ὁ φίλος διδάσκαλος Μένος Φιλήτας δημοσιεύουσε ἐδῶ τὸ ἀριστοῖσμημά σας, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μετανοεῖτε!»...

Εἰς ἡμῶς ὡς ἀσπάλαξ οὐκ ἀνέχομαι βιώσιν,
ἀπλετον διψῶ τὸ φῶς
καὶ τρεφόμενος ἀπτιοὶ καὶ ἀνδροῦμενος φωτὶ
ἀσφαλῶς ἐξβῶ τοῦ γένους οὐρανόπεμπτος τροφός.

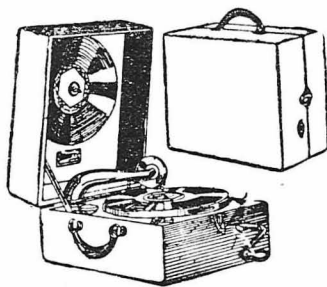
Καθαρόν ἐστι τὸ πνεῦμα, πάσις ὕλης καθαρὸν,
τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἑλλάδος
ἐκδηλοῦται εἰς τὴν τέχνην,
[εἰς τὴν γλώσσαν, τὸν χορῶν,
θερεπτικὸν ὡς γάλα-νέκτρο
[Ὀλλανδέζας ἀγελάδος.

Πλὴν ἀκάθαρτοι τὰ ὀρῆη τῆς
[ψυχῆς τὸν βελουρὸν
ἐξετίναξαν ἐν πᾶσι
καὶ ὅσον οὐλοὶ φοῖζην!
[πλησιάζει σοβωρὰ
ἡ ἀρχαῖα μας ἡ γλώσσα νὰ
[χαλάσῃ!!!

Ἐμείνατε ἐγχαριστημένους: Ἐγχαριστοῖσθηκατε: Καλὴ νύχτα σας!... Ἰω. Κ. Α. Σὰς ἐγχαριστοῖσμε γὰ τὰ καλά σας λόγια. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Πάρτε μιά ἰδέα ποῖσους διαβάσοντας Ἑλληγες ποιητῆς. Θὰ σὰς ὀφείλῃσθε πολὺ αὐτὸ, γατὶ ὅσοτεριε τρεμορὰ.— Ἐμ. Νικηφόροακη, Ἠράκλειον. Ἡ μετάφρασις ἀρετικὰ καλῆ. Λίγο μεγάλη δμοσ. Πάντως θὰ δημοσιευθῆ.— Γ. Σταυροῖδωρ. Περῶσι, ἂν ἔχετε καιρὸ ἀπὸ τὸ γραφεῖο μὰς 7-10 μ.μ. Α. Κ. Ἐνταῖθα. Ἐγχαριστοῖσμεν θεομῶς καὶ σὰς καὶ τὴν φίλην σας γὰ τὰ καλά σας λόγια. Ἐμ. Μαυρ. Φιλήτας. Περῶσι, ἂν ἔχετε καιρὸ ἀπὸ τὸ γραφεῖο καὶ ζητήσθε ἀπ' τὴν διεκπεροῖσασιν. Τὸ δικαιοῦμα χοῖσους ποιημάτων καὶ διηγημάτων δογ. Φ. Α. ν. Κ. Α. ο. δ. α. ν. Θὰ σὰς ἀπαντήσομεν. Γ. ο. ν. λ. ε. λ. μ. ο. ν. Καρῶσιταν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχῆς. Λίστε δύο τρεῖς στίχοι σας.

Σὲ χαμηλῆς βουνοπλαγιῆς,
[τὰ πρόβιτ' ὁ τοσπάνος
τὰ βῶσις σὺν τιτάνος
με ἀπειρη χαρὰ.

Ἐκείνο τὸ «σὺν τιτάνος» τί θέλει νὰ πῆ; Μοιάζει με Τιτάνα... Μὰ καὶ πάλιν τὸ ποίημα εἶνε κακὸν...

Τὸ ΦΟΡΗΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ
STARR
ΥΠΕΡΕΧΕΙ

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΟΝ

STARR

12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 12

ΑΘΗΝΑΙ

